

І сукому наукається,
І свого не цурається...

Т. ШВЕНЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація: Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
УНСоюз: HENDERSON 5-8740
Тел.: з Нью-Йорку:
BARCLY 7-4125
УНСоюз: BARCLY 7-5337

РІК LXVIII. Ч. 187.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРІК, 3-го ЖОВТНЯ 1961

6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 3, 1961

No. 187.

VOL. LXVIII.

НАЙВИЩИЙ СУД ПОЧИНАЄ РОЗГЛЯДАТИ ПОДІЛ НА ВИБОРЧІ ОКРУГИ

Вашингтон. — Найвищий Суд 2-го жовтня почав нову сесію після літніх канікул. Регістр нових внесених справ вносить понад тисячу. 2-го жовтня мали відбутися тільки формальні сесії Найвищого Суду, під час яких 9-годових суддів приймають нових адвокатів, допущених до практики в Найвищому Суді. Найважливішою справою, якою в першу чергу займатиметься Найвищий Суд, — це справа нового поділу на виборчі округи в штаті Теннессі та в інших штатах. Мисль району цього штату внесли пропозиції до Найвищого Суду, щоб він зарядив новий поділ на виборчі округи до шестидесяти років, до теперішнього поділу, який вважалося несправедливим, зроблений дуже давно, коли міста не мали ще такого великого числа населення, як тепер. В деяких штатах міське населення має більшість в порівнянні з сільським, але в штаті Теннессі перевагу мають представники сільських районів. Наприклад, місто Нью-Йорк само має поштову адресу населення штату, але його нарікає на те, що штатова легіслатура несправедливо відносить до міста Нью-Йорку при розподілі ринку фінансів. Дош Найвищого Суду ЗДА не хотів випустити до поділу на виборчі округи в штатах, бо вважав, що це є надто політична справа.

Але тепер стейт Теннессі висів скаргу на те, що штатова конституція домагалася, щоб щодесять років відбувався новий поділ на виборчі райони, який узгодив би нові зміни в числі населення, щоб виборчі округи мали такі самі числа населення. Але і стейт Теннессі не було новою легіслатури від 1901 року. Подібний стан був і в деяких інших штатах. В південних штатах брак нового поділу на виборчі округи дозволив на здійснення расової дискримінації у відношенні до кольорового населення. Найвищий Суд ЗДА є спільним того, що його рішення в цій справі матиме великий вплив на політику в цій країні. На попередній сесії справи поділу на нові райони не вирішено, хоч там виступав і генеральний соліситатор Арчібалд Соке. Комісія громадянських справ також звернулася була до Найвищого Суду, щоб вирішити справу несправедливого поділу на виборчі округи в штаті Теннессі. Ця Комісія написала в своїй заяві, що рішення Найвищого Суду ЗДА, — це єдиний засіб до того, щоб кольорове населення не було позбавлено своїх виборчих прав. При вирішенні цієї справи вирішуватиме деякі труднощі, бо конституція деяких невідповідно з'ясовує справу дискримінації.

Президент підписав закони про закордонну допомогу, Корпусу Миру та інші

Нью-Йорк, Ровд Айланд. — 30-го вересня Президент підписав закон про федеральні видатки на суму 9-ох мільярдів доларів. Між цими законами були і закони про закордонну допомогу і Корпусу Миру. Президент має підписати ще 100 різних законів, але більшість їх підписав як у Вашингтоні, куди вертається в понеділок 2-го жовтня. Закон про видатки на закордонну допомогу вносить \$3,912,000,000. Всі

видатки на закордонну допомогу в дієвості вносять \$4,123,345,000, бо \$30 мільярдів призначено на Корпусу Миру, а крім того призначено деякі суми на Експортно-імпортний банк і на Міжамериканський Розвитково-позичковий фонд. Президент підписав закон і про публічні роботи, на які призначено видати \$3,877,915,980. Закон про додаткові видатки на різні цілі дозволяє видати з державної скарбниці \$1,133,453,164.

Ніксон запевняє каліфорнійців, що не буде кандидатом в 1964 році

Сан Беллі, Каліфорнія. — Колишній віце-президент ЗДА Річард М. Ніксон заявив на пресовій конференції, що він напевно не буде кандидатом на президента ЗДА в 1964 році, навіть коли б його хотіли номінувати на номінаційній конвенції. Ніксон повторив свою заяву з попередньої тижня тому, що нью-йоркський губернатор Нелсон А. Рокфеллер сказав, що Ніксон може не кандидатувати, але його можуть номінувати на конвенції і він може бути кандидатом на Президента. Ніксон сказав, що він тішиться тим, що республіканці мають таких кандидатів на президента, як Рокфеллер і сенатор Беррі

Голдвотер, які обидва „зближаються до центру з того шляху, на якому знаходяться“. Ніксон повторив, що він в 1962-му році хоче кандидатувати на губернатора Каліфорнії, і якщо здобуде цей пост, то на цьому працюватиме повну 4-річну каденцію від 1962-1966 року. Теперішній губернатор Каліфорнії, казав Ніксон, залишити такі неспорядки в штатній адміністрації, що треба повних чотирьох років, щоб завести лад в штаті. Ніксон заявив, що поведе в 1962-му році таку заявляти виборчу кампанію, якої ще не було. Він вже уневажив всі заволодіння на промови поза Каліфорнію від тепер до січня 1963-го року.

В АМЕРИЦІ

- З Віно. Доку повідомляють, що в понеділок 9-го жовтня відбулися прийняття для членів Найвищого Суду і федеральних суддів, які триватиме від 6-ої до 8-ої години вечері, і яке матиме „неофіційний“ характер. Під час урочистості Айсенгавера подібно прийняття почалися о 6-й вечері і мали офіційний характер. 4-го жовтня Президент прийнятиме суданського президента Ібрагіма Абдула.
- Сенатор Беррі Голдвотер сказав на зборах республіканських політиків із західних штатів, що коли б вибори до Конгресу відбувалися тепер, а не в 1962-му році, то республіканці здобули б загальну перевагу. „Новий фронт Кеннеді“, — казав Голдвотер, — триває коротко, але вибори мають його велике довіряти“, бо цей новий фронт то більше грошей із державної каси.

- Колишній президент Девід Д. Айсенгавер заявив, що він тішиться з того, що Ніксон кандидатуватиме на губернатора Каліфорнії в 1962-му році. „Він є мій приятель, казав Айсенгавер, і довірливий найближчий співробітник, і всі знають, що я його поділяю“. Памі Ніксон тішиться, що її чоловік знов вернеться до політики, бо в громадській і політичній праці Ніксон почуватиме краще, як в адвокатурі.
- Республіканський кандидат на губернатора Каліфорнії, колишній губернатор Гудвін Дж. Найт, твердить, що представники Ніксона старався про те, щоб Найт не старався про губернаторську кандидатуру, за що обидва йому Ніксон добре ставиться в штаті. Керівник виборчої кампанії Ніксона Роберт Фінч казав твердження Найта, „безглуздин“.

У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛОСЯ ВЕЛИЧАВЕ ПОСВЯЧЕННЯ БУДИНКУ НОВОГО КОЛЕДЖУ СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК

Філадельфія, Па. — Неділя 1 жовтня у Філадельфії проходила під знаком величавих урочистостей посвячення новобудованого Менор Джу-льор Коледжу в Дженкінс-тоні, зв'язаних також з 50-річчям виховної і місійної діяльності українського католицького Чину Сестер Василіанок. Урочистості були започатковані архієпископом Службою Божою, що її відправив Превос. Кир Йосиф Шмондук в сослуженні численного духовенства. Після Служби Божої відбувся чин благословення і посвячення будинку нової школи, що його довершив Превос. Кир Йосиф Шмондук разом з єпископом-номіном Кир Ярославом Габром при участі Впр. о. монс. Стефана Тиханського і Впр. о. Сотера Голика та численного духовенства. В урочистостях узяло участь яких 1,500 осіб — вірних з Філадельфії та католицьких парафій з Пенсильванії і інших штатів ЗДА. По полудні о год. 4-й в Аудиторії Менор Джульор Коледжу відбувся урочистий бенкет, що в ньому взяло участь понад 400 осіб. Почався бенкет, що ним проводив як церемоніальний Впр. о. Мирослав

Харина, промовою Впревос. Кир Ярослава Габра, єпископа номінації Шикагівської дієцезії. Під час бенкету, що його програма була переплітана виступами дівочого хору Академії св. Василія Великого, промовляли представники католицького шкільного управління Філадельфії, Впр. о. Сотер Голик, протоігумен Чина св. Василія Великого у ЗДА, д-р Еміль Гарасим, лікар сиротини СС. Василіанок, Дж. Далтон, представник посади Мисської Ради прочитав Вільям Двасер. Від Українського Народного Союзу вітав Сестер Василіанок з їх великим подвигом і досягненням Роман Свободя, головний касир УНС і сам довготілий громадянин Філадельфії. Від „Провидіння“ промовляла п-ні Стефанія Волчак. Була теж привіт від багатьох інших установ і товариств.

На закінчення бенкету промовив теперішній адміністратор філадельфійської Метрополії, найменований востаннє на єпископа Стемфорду Превос. Кир Йосиф Шмондук. Збудування Джульор Менор Коледжу і його устаткування коштувало один мільйон дол.

Українці Венесуелі жертвують на пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні

Нью-Йорк. Минулої п'ятниці, 29-го вересня, по полудні, тут відбулися чергові наради „Малого Екзекутиву“ крайового Комітету Пам'ятника Шевченкові, на яких поінформовано, що українці Венесуелі збирали і переслали на ціль будови пам'ятника Кобзареві в Вашингтоні суму 165 доларів, що її зібрано під час храмового свята парафії св. Володимира в Каракас 30-го липня. Всі о. митрат Олександр Довгалі, адміністратор Української А в то кафедральній Православній Церкві в Венесуелі, пересилаючи ці гроші, написав: „Прохання прийняти нашу скромну лепту на цей величавий пам'ятник, щоб красувався в місті Вашингтоні на славу нашому народові“. Комітет прийняв пожертву з вдячністю, як вияв солідарності високо українства в намагах вшанувати пам'ять свого національного Пророка.

Рівночасно касир Комітету п. Платон Стасюк поінформував, що голівкою виступили до Комітету з днем 28-го вересня переступили вже \$130,000 і вносили тощо \$131,615.60. Вплива за вересень вносили \$13,783.91. Оцінюється, що загальна сума до теперішнього збору на пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні перевищує вже суму 150,000 доларів, бо цілий ряд громад, продовжують збирати гроші, що не перестали збирати грошей до каси Комітету. Збірка продовжується по всіх громадах. Головним предметом наради, що нині проводив ексекутивний директор Комітету п. Йосип Лисогір та в яких, крім нього, взяли участь секретар Комітету д-р Ярослав Падох, касир п. Платон Стасюк, директор канцелярії п. Юліан Ревай, ред. Василь Мудрий і ред. А. Драган, була справа проксту статуту Комітету.

ПОЧИНАЄТЬСЯ КАМПАНІЯ ЗБІРКИ ФОНДІВ НА „ВЕСЕЛКУ“

Джерзі Сіті. — Згідно з рішенням двох останніх конвенцій Українського Народного Союзу, „Свобода“ починає з 1-го жовтня нову кампанію в справі добровільної допомоги до передлати та по жертв на пресовий фонд. Кампанія триватиме один місяць і її метою є зібрати бодай тих 10,000 доларів, що їх потрібно на покриття дефіциту, зв'язаного з публікацією дитячого журналу „Веселка“. Кошти видання „Веселки“ в 1960-му році вносили 15 з половиною тисяч доларів, а з передлати вилучило задовільно \$5,800, отже річний дефіцит вносив майже 10,000 доларів, що їх треба було покрити із далеко невисплатних фондів „Свободи“. Другою публікацією, що поважає підписати фонди „Свободи“, є англомовний „Український тижневик“, за який не береться окремої передлати. Також і сама „Свобода“, щоб могла розвиватися, потребує додаткових фондів, бо більшість її передлатників, що є членами УНС-Союзу, платять за неї по 65 центів місячно. Отже тільки

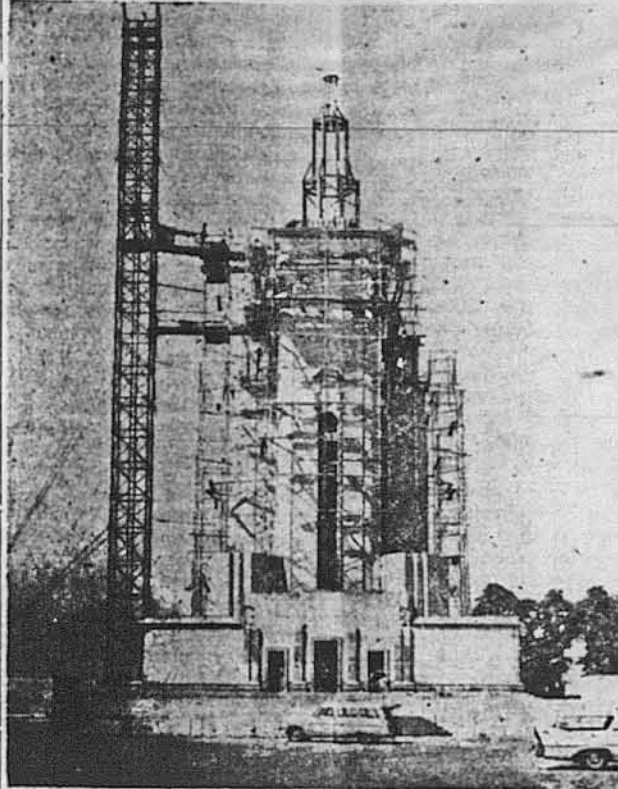
дещо більше, як два центи за число, що вистачає задовільно на покриття коштів паперу і пересилки. Частину недобору покривається з оголошень друкарських робіт і т. п., але все це не покриває всіх потреб, бо кажучи про необхідність фондів на дальший розвиток видань. Основні причини, цілі і потреби цієї важливої кампанії на пресовий фонд „Свободи“ з'ясовані в редакційному коментарі: „Наш публіцист“ на другій сторінці в цьому числі. В рамках цієї кампанії усі читачі передлатники „Свободи“ одержать у найближчих днях закладки, із доданням формуляром та заадресованою і оплаченою на пошту зворотною конвертою, оцінюючи, що більшість передлатників „Свободи“ та громадян скористають з цього, подібно як у минулих роках, та нехай не перешкоди свою пожертву на ту важливу ціль, вможливаючи „Свободі“ і її публікаціям продовжувати та ще більше розгортати їхню працю і місію в цих грізних часах.

Микола Баб'як, передсідник 28-го Відділу УНС, з родиною мав нещасливий випадок

Перт Амбой, Н. Дж. — У місцевому шпиталі перебуває від тяжкої відомий союзний діяч з Маганой, Пенсильванія, голова місцевого 28-го Відділу УНС-Союзу п. Микола Баб'як, що це у виторок 19-го вересня мав важкий автомобільний нещасливий випадок на шляху ч. 1 біля Меточина. Випадок трапився, як вели-

кий, 30-тонновий вантажний автомобіль, після того, як йому нагло трісло передок колеса, а їхав у ліній, що по ній їхав своїм автомобілем п. Баб'як. В результаті зудару п. Баб'як зазнав пошкодження голови і ліцці і пошкоджені були також члени його родини, що їхали разом з ним: дружина Френсіс, дочка Евелін та син Еміль.

НА БАНЯХ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА В БАВНД БРУКУ ВЖЕ СТОЯТЬ ХРЕСТИ

Церква - Пам'ятник у Бавнд Бруку, востаннє посвячення якої, одержане з мурованим пегли з кінських церков відбулося в червні п. р., а посвячення та піднесення трьох христів на банях відбулося в неділю, 1-го жовтня.

Бавнд Брук, Н. Дж. — Від неділі, 1-го жовтня ц. р. на величавий будівлі Церкви-Пам'ятника в цьому осередку Української Православної Церкви в ЗДА стоять уже на двох банях і одній головній бані три хрести, востаннє посвячення і піднесення яких відбулося тієї неділі при поважному зданні народу. Головна баня позолочена, а хрести з ажурю, через який видно сяйво неба. Врочистість посвячення і поставлення христів попередила архієпископа Свята Літургія о год. 10-й рано. Посвячення і піднесення христів відбулося о год. 3-й по полудні. Чину посвячення довершив Впревосвященіший Іоан, Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА в сослуженні Впревос. Архієпископа Метислава та численного духовенства. Діаконом виступив о. Микола Ребачук, колишній полковник Армії УНР та довготілий секретар 194-го Відділу УНС-Союзу в Нью-Йорку. УНС-Союз на цих врочистостях репрезентував його гол. секретар д-р Ярослав Падох. Після врочистостей виглошено ряд привітань та складено похерти на завершення будови Церкви-Пам'ятника.

Окружний Комітет Відділів УНС-Союзу в Нью-Йорку відбув наради, плянує акцію

Нью-Йорк. — Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу нью-йоркського метрополі, що репрезентує об'єднаних в цих Відділах 7,225 членів цієї організації, відбув минулої п'ятниці, 29-го вересня, свої чергові наради, розглядаючи теперішній стан і можливості дальшого розвитку УНС-Союзу в цій окрузі. Наради, що відбулися в приміщеннях Українського Народного Дому, відкрив і нині проводив гол. передсідник Йосип Лисогір, що є рівночасно головою Округового Комітету. На цей пост він був обраний ще перше своїм вибором на головну посаду передсідника в травні ц. р. після трагічної смерті с. Димитра Галичина. Секретарював на зборах секретар Комітету п. В. Никифоров, який також відчитав протокол з попередніх зборів. Головною справою на нарадах теперішній передконвенційна кампанія за новими членами та змагання між окремими за найкращі успіхи. Організаційний стан та організаційні можливості і потреби в нью-йоркській окрузі з'ясував основний привіаний на зборах головний секретар д-р Ярослав Падох, як і головний передсідник, після чого розгорнулася оживлена дискусія, в якій забирали голос майже всі присутні, між ними багато відомих союзників і громадських діячів. В результаті наради і дебат внісено відповідні рішення щодо дальшої організаційної акції, два заплановані в теперішній змаганнях за перенесення між окремими. На поводу наради була ще справа Стинденського Фонду УНС-Союзу, яку реферувала голова цього Фонду п. Ковалюк, справа теперішньої жіночої кампанії збірки фондів на дитячий журнал „Веселка“ та ін. У нарадах узяв участь також гол. контролер кампанії за новими членами

НАССЕР ЗРИВАЄ ЗВ'ЯЗКИ З ЙОРДАНІЄЮ І ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА СІРІЮ

НОВИЙ РЕЖИМ СІРІЇ ВИЗНАВ ВЖЕ КІЛЬКОМА ДЕРЖАВАМИ. — ОБ'ЄДНАНА АРАБСЬКА РЕСПУБЛІКА ПОЧАЛА ПРОПАГАНДИВНУ ВІЙНУ ПРОТИ СІРІЇ

Бейрут. — Президент Об'єднаної Арабської Республіки Гамаль Абдель Нассер проголосив своє рішення зрвати дипломатичні зв'язки з Йорданією і Туреччиною, які були першими державами, що визнали новий режим самостійної Сирії і таким чином, як заявив Нассер, проклали волю до становлення суверенітету нашої Республіки. Він закликає до збереження надалі назви „Об'єднана Арабська Республіка“, дармащо насправді вона вже нікому не об'єднана, і змушує назад тільки до Єгипту. Радіостанції в Каїро і Александрії розпочали барабанний пропагандистський воєнний проти нового режиму Сирії, закликаючи сирійців просити до збройного повстання, саботажів і вбивств людей нової влади. Тим часом в Сирії новий режим закріплюється, хоч заборона всяких публічних зборів, демонстрацій, носіння зброї цивільними та закриття границь вказують на все ще неспокійну тамошню атмосферу. Радіо і преса в Каїро повідомляють про „важкі бої“ в Алеппо між збройовими силами проти нового режиму, вірним з'єднанням з Єгиптом, населеним та військом, але радіо з Дамаску та прихильні відтілюють до Лівану рішення цього заперечують.

Новий сирійський уряд Махмун аль-Кузбарі (а не, як спершу помилково подано, аль-Куватлі), видав наказ про зарештування і виліз до Сирії всіх єгипетських цивільних і військових осіб найдайд до понеділка 2 жовтня ц. р. Тим чином і членам родини поручення перебувати в своїх помешканнях до часу вилізу за кордон. Проголошено о список всіх членів сирійського уряду, яких підком панує над ситуацією. Після того, як між китайськими комуністами і націоналістами — це „внутрішньо-китайська справа“, до якої Америці нема ніякого діла та що Тайвань це „інтегральна частина“ Китаю, легальним урядом якого є комуністична влада. На тому прийнятті, як і в минулому році, не було ніякого видатного представника СССР, а Чу Ен-лай, вигаючи закордонних представників, на першому місці назвав Албанію, потім Польщу, Мадярічину, „Советський Союз і інші соціалістичні країни“. Правда, „президент“ СССР Леонід Брежнєв і Нікіта Хрущов прислали кожен по одному китайському бажанню з нагоди роковин загарибання влади в Китаї.

Чу Ен-лай запевняє про „миролюбність“ Пейінгу та лається на ЗДА

Пейінг. — На прийнятті з нагоди 12-річчя існування комуністичного режиму в Китаї прем'єр Чу Ен-лай внісено велику промову, в якій запевняв, що комуністичний Китай „заведіть віт мирнолюбну політику“ і та водночас табував „З'єднані Держави за їх ворожість супроти „Комуністичного Китаю і за окупування острова Тайваню (Формоза)“, обіцяючи урядові національного Китаю, Чу Ен-лай заявив, що комуністичний Китай „очікує жити в згоді з усіми країнами світу, включно з „З'єднаними Державами“, але що і юля, це є вина ЗДА, що та жові співзатя нема. Він повторив давнє комуністичне твердження, що справа спору

між китайськими комуністами і націоналістами — це „внутрішньо-китайська справа“, до якої Америці нема ніякого діла та що Тайвань це „інтегральна частина“ Китаю, легальним урядом якого є комуністична влада. На тому прийнятті, як і в минулому році, не було ніякого видатного представника СССР, а Чу Ен-лай, вигаючи закордонних представників, на першому місці назвав Албанію, потім Польщу, Мадярічину, „Советський Союз і інші соціалістичні країни“. Правда, „президент“ СССР Леонід Брежнєв і Нікіта Хрущов прислали кожен по одному китайському бажанню з нагоди роковин загарибання влади в Китаї.

УСК Нью-Йорк переміг „Тризу“ у Філадельфії

Філадельфія, 1. жовтня. — Футбольна дружина Українського Спортивного Клубу з Нью-Йорку перемогла 3-ох філадельфійський „Тризу“ в місцевих змаганнях Інтер Ліги, що відбулися у Філадельфії на гринці Густон. Це була перша перемога в цьому „зона“ УСК-у, який заграв у томову скріпленому складі, та перша програма „Тризу“, темпона ЗДА 1960 і 1961 років, після його безперервного ряду 47 перемог в грах Ліги та за Чаму ЗДА. Ворог здобув: В. Чижович, А. Маршал і Мек Леод. Цей перший зустріч в серії гор за першість американської Інтер Ліги приєдналося понад 3,000 глядачів.

„Чорноморська Січ“ Нью-Йорк, український репрезентант у Футб. Лізі Стейту Нью-Джерсі, здобув цієї неділі у ліговій грі в Петерсоні перемогу з місцевою італійською дружиною С. К. Рома. Стріляючи ворот для „Січ“ були: Фіорелло 2 і Кіралі. Січовини виступили з 2-ою і мали нагоду перемогти цього суперника в звання чемпіона Ліги, що по в 1960 році здобула „Моріо моряка Січ“.

В змаганнях Інтер Ліги, де грають „Тризу“ і УСК, закінчили минулої неділі гри з такими суперниками: Інтер Клуб 5:0, Бруклін — Галліція 1:0, Греки — Фалькон 2:2, Джуліані — Фол Ривер 4:2, Джерман Гуні — Юніон 6:1, Готі — Гакаог 2:1, Нью-Йорк С. К. — Брукліт 6:0, Гунгарія — Нью-Йорк Порт 2:1 і Антрахт — Балтимор 4:2.

- Японський міндо Пріоріто відкрива в минулу середу японський парламент у дуже просвітій і скромній маніфестації, похвалений буд-якої „домні“. Японський монарх, на якого раніше не відно було навіть ринитися з віном „дзори“ та назустріч йому вибігали ціле населення міста, стримавши його похвалою членів, як божевільного членів, прихвач від парламенту 30-літнім німецьким доктором в супроводі тільки двох сторожів на мотоциклах. Його промова тривала 6 хвилин і 30 секунд і він відіграв так само неспостережено, як і прихвач.
- В місті Родес на острові тієї ж назви недалеко Туреччини радить Синод Православних Церков, Учасниками є 63 православні владди з 12-х патріархатів і окремих Православних Церков. Митрополит і 6 делегатів Московського Патріархату та його сателіти. Проводить архієпископ Хризостомос з Кавалії. Поповнилася учасники відділили м. і американський літаконосць „Інтрепід“, який з кількома іншими військовими кораблями 6-ої флотії перебував у порті Родосі.
- 39 англійських спіток, що репрезентують 3 мільйони робітників, відкинули заклик міністра фінансів, щоб вони припинили на якихсь час свої вимоги щодо підвищення винагород. Англійські робітники домаються зменшення 42-годинного тижня праці на 40-годинний та новий підписати платення.
- Індонезійський президент Сукарно заявив, що Індонезія могла б погодитися на тимчасове правління Об'єднаних Націй в Західній Гвіней, з тим, що Західна Гвіней незабаром перейшла б у склад Індонезії. Голландія заважала готовістю зрестися Нової Гвіней, якщо Об'єднані Нації переймуть її в свою адміністрацію.
- Причини катастрофи літака Гаммершайда все ще не з'ясовано. Шведські сліди твердять, що знайдені в тій одній жертви раши від куль докладають, що літак тактично жертвою летунського нападу, — але пілоти роздів і англійці, не заперечуючи факту тих поранень, кажуть, що вони постанали внаслідку зрешту амуніції на літаку, в який ліній його удару з землею.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., 81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25—Jersey City and Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢. Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. Союзу, членівки — на рік, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це вартує з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Наш племісцит

Цікава, пречікава ця наша Америка! Майже половина книжки відомого автора "найліпших прозованих книжок", Джана Гунтера, "У З'єднених Державах" складається із з'єднаних безлічі всіхлях контрастів. Візьмімо, для прикладу, тільки одні: безприкладне в історії і незвичайне багатство й заможність населення ЗДА, з одного боку, і справді вічні кампанії за жертвами на найрозноманітніші цілі — з другого. Державна скарбниця Америки виплачує величезні мільйони доларів, наприклад, на закордонну допомогу, а ринковий американський Червоний Хрест, Об'єднаний Фонд та сила-силенна інших постійних і провізоричних харитативних організацій кожного року "простають" руку" за жертвою на допомогу потребуючим. Харитативність і жертвенність стали однією з найкращих і найшляхетніших прикмет Америки, можна сказати, другою її природою. У відомому анекдоті про американського моряка, що помер на кораблі, на якому не було священника, друг покійника, як сдиний похоронний обряд, переїздить збірку пожертв на добру ціль.

Згадую про це тому, що й ми є частиною Америки, і ми масмо такі свої "обряди". До такого нашого обряду-традиції належить уже й щорічна кампанія на фонд "Веселки", що й проводимо впродовж життя. Проголошення щорічної кампанії припадо майже на той самий день, що й повідомлення про те, що майно Українського Народного Союзу, видавця "Веселки", переступило 25 мільйонів доларів. Справді американський контраст, що вимагає висвітлення.

Насамперед щодо майна УНСОУ. У відомому касыра УНСОУ, вищесказаному в "Свободі" з 29-го вересня, подано, з яких фондів складається це майно, що переступило 25 мільйонів. Там названо всіх 11 фондів, при чому на один з них, т. зв. помертвий фонд, припадає кругло 24 мільйони, себто майже 96 відсотків усього майна, а решта, себто 4 відсотки, припадає на десять інших фондів, серед яких немає пресового фонду. Всі ці фонди мають свою законну охорону й ними не можна господарити інакше, як вимагає закон. Значить, грошей з помертвого фонду не можна використати на будь-які інші цілі, як тільки на виплату життєвого забезпечення. І цей закон, треба сказати, є в найкращому інтересі членів, бо він гарантує одержання спадкоємцями члена забезпеченої суми, одержання членом передбаченого законом звороту забезпечення і ін. Закон вимагає, щоб гроші, які складають членів такої організації, як УНСОУ, були використані тільки і виключно на ту ціль, на яку вони були складені.

Правда, хтось міг би спитати: а як справа з відсотками від інвестицій тих грошей? Закон і це передбачає: відсотки мають збільшувати ці фонди, з яких походять інвестовані гроші. Отже, з тих 25 мільйонів доларів, що їх має УНСОУ, на його публікації може піти тільки те, що виразно й недовзначно впадати чи склади членів і передплатників. Візьмімо за приклад "Веселку".

Видання "Веселки" — редагування, друку, папір, ілюстрації, пошта і адміністрація коштувало разом в 1960-му році 15,564.00 доларів. На покриття цих видатків з передплат виплило 5,562.95 дол., отже було \$9,702.05 дефіциту. В таких обставинах доля "Веселки" після одного року була б, як кажуть, приречена, і не в минулому, але вже сім років тому, через рік після появи цього дитячого журналу, що здобув собі найвищі призначення, що має найшляхетніше завдання — виховувати і зберігати нам нашу мову. Коли ж "Веселка" відкривається і далі виконує свою місію, то це треба завдячувати у великій мірі власне тим пожертвам, що їх збираємо на пресовий фонд у жовтні кожного року. Сума цих пожертв від попереднього жовтня досі становить \$7,458.80.

Це є тверда дійсність. І вона, як і постанови останньої Конвенції УНСОУ, диктує нам також і в цьому жовтні звернутися до найширшого загалу членства УНСОУ і до громадянства за новими, збільшеними жертвами на фонд "Веселки". Вже сказано й доказано, що УНСОУ не має законного права асигнувати на ту ціль фондів із своїх каси. Але, коли б навіть таке право було, то чи наша спільнота така бідна і чи її доріє для неї такий малозначний, щоб їй треба субсидій на виховання того доросту? Моральний аргумент тут не малозначний. Пригадаємо, як недавно Південна Корея потребувала 5 мільйонів доларів додаткової допомоги і тодішній президент Айзенгауер в імені уряду, для якого було б справді дрібляче видати ту суму з державної скарбниці, звернувся до населення за пожертвами, і, звернувшись до населення, далеко переконалим розумом потребував додаткового доходу. Вона бо є доказом нашої єдиності, улаги до нашої мови, нашої розумності, улаги до нашої майбутньої, і не тільки

в цій країні. Тих кількох примірників "Веселки", що їх висилає Видавництво безплатно нашим менше щасливим дітям у Західній Європі, в Південній Америці та на інших континентах, з не тільки, схином-зіллям для тієї дитини, але й символічного рідного людця в Америці. Що більше, "Веселка" стала сьогодні не останнім аргументом у тому великому змагу, що ведеться на життя або смерть між волею українського народу і його гнобителями.

Ми не вагаємося сказати, що від вислідів теперішньої кампанії на фонд "Веселки" може залежати далша її доля, її "бути чи не бути". Кампанія на фонд "Веселки" буде племісцитом, який має виявити чи не справді залежить на тому, щоб наші діти були і залишилися нашими сьогодні, завтра і в майбутньому. Дотеперішній досвід дає поважні надії на те, що вислід цього племісциту буде позитивний.

Два важливі призначення

Минулого тижня през. Кеннеді підписав номінації голів двох надзвичайно важливих державних установ Америки, які своїм характером і засадою діяльності насправді закордонні інтереси цілого людства. Ці дві установи — це Центральна розвідка агенція і новостворена агенція для контролю зброї і розробки. Обидві установи працюють у найтіснішому зв'язку з державним департаментом, секретаріатом оборони і Пентагоном, себто з тими керівними чинниками американської закордонної і військової політики, дії яких рішуче про війну-мир.

Центральну розвідку агенцію покликано до життя в 1947 році задля зосередження всіх розвідних дій у тісній співпраці з Крайовою радою безпеки. У зв'язку з цим розгоріло міжнародною ситуацією та хронічною холодною війною її дії цим розширювалися, залишаючись строго засекреченими. Большевики твердили, що прогнані з Гватемали комуністичного уряду Якобо Арбенза Гузмана в 1950 було ділом тієї агенції, а американці не дуже цього відчували. Виявилось також, що ця агенція впродовж двох років успішно переводила розвідні літні над Совєтським Союзом, під час яких фотографовано — як потім виявилось — "кожних 10 квадратних миль совєтської території", поки 1 травня 1960 р. большевики не зістріляли літак У-2 Гері Поверса. Сталося це, мабуть, тільки внаслідок зради двох службовців з бора тасмачих шифрів у Вашингтоні, В. Ф. Мічелла і В. Г. Мартеа, які були совєтськими шпигунами і відчувши гарячу землю під ногами, втекли через Мексико й Кубу до СРСР. Центральна розвідка агенція була причетна також до минулорічного внаслідку на Кубі проти режиму Фіделя Кастро. На жаль, її твердження, що протинастрівські настрої на Кубі такі сильні, що на вістку про внаслідок спалаху там загальне повстання і тому не треба одверто американської збройної допомоги кубинським емігрантам-революціонерам, виявилось фальшивим і стало причиною катастрофи тієї операції. Голова Центральної розвідки агенції Аллен В. Доллес, який десять років стояв на чолі цієї установи, зголосив відразу готовність відійти, але Президент прийняв на себе вину за ту невдачу. Покликання на військовий дорадник Президента ген. Максвелла Тейлора і інший розподіл різних тасмачих функцій зменшили круг діяльності Центральної розвідки агенції, і було тільки питанням часу, коли 67-літній Аллен Доллес відійде у стан спочинку.

Новопризначений його наступник Джан МекКон це у 1950 р. радию тодішньому президенту Труманові призначити керівника для всієї програми керування ракет. Труман, що порадю злегковажив, і її здійсненню цього тоді, коли большевики вистрелили першого "спутника". Описав, буваючи в р. 1958-61 за Айзенгауера головою державної Комісії атомової енергії, МекКон раз-у-раз перестерігав, що Москва може ошукати ЗДА, засекречено переводячи підземні атомові експерименти, і тому неконкретний мораторій на атомові вибухи зв'язаний з величезним ризиком. Виявилось, що МекКон знову має рацію, бо СРСР, переговорюючи в Женеві про припинення атомових вибухів, водночас приготував нову їх серію. Джан МекКон має опінію людський надзвичайно твердий, знаменитого організатора та непримирного ворога Совєтів.

Водночас Президент призначив Вільяма С. Фостера на голову Агенції в справах розробки. В р. 1951-53 Фостер був заступником секретаря оборони і тому дуже добре ознайомлений із проблемою збройних сил ЗДА. І МекКон і В. Фостер — промисловці. Перший з них — "туз" у корабельному промислі, другий — в хемічному і атомовому. Обидва республіканці. Їх номінації недовзначно вказує на бажання Дж. Ф. Кеннеді зберегти двопартійну систему на класових позиціях оборони країни. Обидві ці номінації викликали загальне призначення, як скріплення Ради крайової безпеки, найвищої планувальної — оборонної установи Америки, двома небуденними індивідуальностями.

„БУДЬТЕ БДІТЕЛЬНИ“

В калемутному потоці антиамериканської пропаганди, роздуваній з волі „старшого брата“ останнім часом в Україні, особливе місце займає недавнє видання в Києві в Держвидав політичної літератури книжка емігранта І. Головченка під назвою „Будьте бдiтельни!“ тобто „Будьте пильни!“ Скільки мас спільного цей „твір“ з українським народом показує хоча б те, що книжка написана і видана російською мовою.

Сторінка за сторінкою — наслідок наклепного. Стереотипні речення на зразок: „Без перебільшення можна сказати, що єди міжнародних провокацій, інтриг, як правило, ведуть до Вашингтону“... Багато отаких „переконливих“ прикладів — без подання прізвищ і дат, бо документувати вигадку небезпечно: „Недавно один з працівників залізничної станції Калініна, Вініницької області, звернувши увагу на підозрілу поведінку двох пасажирів, які прибули на станцію поїздом Бердичів — Вініччя. Вони час від часу озиралися, костюми їх були змяті і в болоті...“ Пізніше виявилось, що ці „пасажири“ — американські агенти, закинені на Україну для шпигунської роботи“... Інший подібний приклад з лікарем Р., який у Києві помітив трьох американців, що заглядали „в циліндр заводу, а один навіть щось фотографував“... Якби Горун, мешканець однієї з західних областей України, зловив „шпигуна“ під мостом: „Невідомий виявився агентом чужоземної розвідки, який нелегально прибув із Західної Німеччини на Україну“... — прізвища знову не подано.

Далі Головченко покликаний на „московську нараву“ компартій що відбулася в Москві у 1960 р. і підкреслює той пункт московської заяви, в якому твердиться, мовляв, головною силою агресії і війни з американським імперіалізмом. Він покликається й на слова зрадників Америки, рекаючиці Мічелла і Мартеа, які, втікаючи до Москви, заявили, що в самій лінії „загроз національній безпеці ЗДА працюють десять тисяч службовців і вісім тисяч операторів, які перекопують радіопередачі“.

Однак, автор книжки „Будьте бдiтельни!“ насправді

не має на меті знайомити своїх читачів з шпигунами. Його завдання інше, і він ошукотує населення України.

Немає місяця в книжці присвячено релігійним сектам: духоборам, сновістам, мурашникам, п'ятидесятникам, евангелістам „та деяким іншим“. Їх, мовляв, американські розвідники використовують для шпигунської діяльності. Головченко наводить навіть приклад з книжки „американським шпигуном Ц“, який прибувши після війни до Західної України, вербував людей до секти сновістів... розповсюджував між ними совєтський журнал.

Автор наводить кілька прикладів, з яких виходить, що між науковцями, які прибувають в СРСР в порядку „культурного обміну“, з не маю шпигунів. Він пише про знавця поліомієліту Мар'є, який нібито не цікавився наукою конференцією, а фотографував військові об'єкти біля Москви і в Києві. Іншими словами — читача перестерігається, щоб він не контактувався з туристами і навіть науковцями з-за кордону, щоб не ризикувати зустріччю з шпигуном.

Турбують автора „Будьте бдiтельни!“ і „брудні“ антисовєтські листівки, які „виявляються серед товаришів, що прибувають з Англії та інших країн“. Емісидет нарікає на те, що антисовєтські листівки, та ще й націоналістичного змісту, не раз опинялися на совєтських кораблях. Він закликає негайно давати такі листівки владі, не читуючи їх. Іншими словами — червоні московські окупанти занепокоєні просочуваннм в Україну вільного слова у формі листівок і радіопрограм.

Особливо старанно пошукати в цій книжці українців, які їхати мусять в Україну за кордон: „Дуже часто чужоземні розвідки намагаються спровокувати наших туристів і навіть завербувати їх“. Для цього, записав автор, чужоземні розвідки навіть відкривають спеціальні крамнички „із здешнім товаром“!..

Заликаючи своїх же громадян, нацитувати підсовєтське населення на членів різних служб і загалом на всіх так, які впрять у Бога — головне завдання емісидетського твору „Будьте бдiтельни!“

В. Гальченко

В Уппсалі у Швеції відбувся величавий похорон Гаммершилда

Уппсала. — В минулу п'ятницю відбувся в рідному місті покійного генерального секретаря Об'єднаних Націй, який агинув трагічно в тасмачій летиській катастрофі над Північною Родезією в Африці 18 вересня ц. р. його величавий похорон. Прийняти були шведський король Гуелла VI Адольф і королева Луїза, президент Генеральної Асамблеї ООН Монте Слім з Тунісії, президент Ради Безпеки ООН Натан Барнес з Ліберії, д-р Стур С. Лінер, шеф місії ООН в Конго, попередник Гаммершилда на становищі генерального секретаря ООН Трингве Лі з Норвегії, д-р Ральф Банч з Об'єднаних Націй, прем'єр Данії, міністер закордонних справ Норвегії і багато міністрів різних країн. З Об'єднаних Націй прийняв був теж президент попередньої Генеральної Асамблеї ірландець Фредерік Боллен. Американська делегація становила віде — президент Ліндон Джонсон, амбасадор ЗДА в ООН Адлей Стивенсон, сенатор

Кеннет Кітінг з Нью-Йорку і Томас Кучел з Каліфорнії та амбасадор ЗДА в Швеції Грагам Персон. Прийняти були теж шведські міністри з прем'єром Таге Ерландером на чолі. Похоронний обряд переїздив протестантський 81-річний архієпископ Емрігус Ерлінг Айде, який хоронив був теж батька Дага Гаммершилда. Г. Л. Я. м. а. шведського прем'єра за першу світової війни. Почесну сторожу тримали студенти університету в Уппсалі. Ному болото на прохвату пегу і сам стая болотом, сам а

Український Народний Союз — це суто демократична українська братська організація. Стати її членом — це не тільки одне з наших обов'язків, а також і наших радих мислити, що значить бути українським громадянином і шпигуном, чи бути шпигуном в його королівстві

В НЕЗАБУДЬ СУЩИНІ І ГРЯДУЧИМ ПОКОЛІННІМ (У 80-РІЧЧЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ“)

Але скоро тільки вирішено долю Галичини, 20 березня 1923 р. те саме міністерство скасувало у той ній український семінарії перший рік навчання з тим, щоб поступово знімати дальші роки. При цьому обмежено число учнів першої класи до 40. Коли ж скасований український перший рік став польським, то українці з двох боків відчували прийнято лише двох! Так само велася справа в Пенемішлі. Та на цьому не кінець. Розпорядком з 12 вересня 1923 р. львівська Кураторія вела відразу в усіх класах навчання історії, географії та науки про сучасну Польщу в польській мові. А 13 грудня того ж року додала навчання педагогіки, психології, історії, виховання та науки про дитину — теж у польській мові. Всі вчительські семінарії мали завести у внутрішньому й зовнішньому урядувати польську мову, вживати всюди тільки терміну „русский“, а не „український“ та усунути з шкільних бібліотек всі неапробовані шкільно-володою книжки. Таким чином 8 мільйонів українців у Польщі не мали ані одної української семінарії. Як же виглядала справа з

Битен Овдичин

РАБИ РАБІВ

(Передано через радіофонію „Колонія“ в Буенос-Айресі 15-го вересня 1961 року)

В Україні перевидають твори Леся Українки, нашої найвищої поетеси, що її величезний талант і сила творчого духа знаходять дедалі більше визнання серед освічених верств українського громадянства. Цього року сповнилося 80 років з дня її народження. Тому поведе перевидавати її твори відповідає моментом. Але... як із творів Тараса Шевченка, признаючи для ширшого кола читачів (як от видання 1950 р.) цензура червоних московських імперіалістів — колоніалістів викреслила „Великий Лях“, „Розриту моголу“, „Чигирин“, „Як би то ти, Богдане...“ і ін., що в них Аполот нашого національного відродження аскриво виявив своє вороже наставлення до московських гнобителей України та до українських проложників — вільних чи невільних — московського імперіалізму, так і в повне видання творів Леся Українки не допущено драматичну поему „В дому роботи, в краю неволі“...

Чому ж заборонено українцям читати цей чудовий твір, що його Леся Українка написала ще в жовтні 1906 року, після першої російської революції, і що, як видно, залишається й далі дуже актуальним, а в Москві видається дуже небезпечним?

Мова в ньому про двох рабів, що в обидній перерві, відпочиваючи від тяжкої роботи, розмовляють між собою. Один відбувається в Єгипті. Другий — єгиптянин, син того народу, що з нього вижили жерці й фараони. Другий — гебрей, син поневоленого народу. Обидва працюють в яд побудовано храму єгипетським богом. Єгиптянинчик діє боті — рідні боги, яких він шанує і силу яких побоюється відрізнити. Для гебрея ж ті боги — повзори ідоли, бо він вірить тільки в Єдиного Бога, що в небесах.

Єгиптянин працює коїм і примусом, все ж у свідомості, що виконує потрібне й добре діло. Гебрей до всіх своїх діяльних страждань додає ще і духовні муки гіркої свідомості, що служить чужим богам, служить розбудові чужого і ворожого його народом культури, не маючи можливості послужити власній. Тому працює з оглядою, а відрадою з болем душевним. Він сподіється:

Гріх мій неволі, та найгірше в ній те, що я службу отям [потворю], — Не хотіти, кленучи, а служу. Ному болото на прохвату пегу і сам стая болотом, сам а [дуже]

Натомість єгиптянин працює радо:

Всі ми, єгиптяни, працюємо радісно. Не тільки до неволі, а й з волю. Не раб мені одягтися, а [робити]

Він із задоволенням починає розповідати гебреєві, як би він творчо працював, коли б був вільним:

Я будував би храми по списку, а б являвся нові емблеми для богів, а колоніади зовсім би не тасмачим порядком [стваня]

... А знаєш, а б ховав у [пригадав]

скажу тобі по-правді, не царів, а всіх, що добрі для роботи... Задля того прийшов б [правда]

білий віршиця, де віщі та це дарма. — вони люблять [були б]

Отже, коли б єгиптянин був вільним, він і далі працював би для розбудови своєї єгипетської культури.

А ти? — питає він гебрея, — Що б ти зробив, якби ти [вільним став?]

Гебрей відповідає:

Я? Що зробив б я? [Роздумуював би]

уєт і храми наші і піраміди! [Доробив би всі каміни]

Заторопив б Ніл і затопив би увесь цей край неволі!... [Довби]

Єгиптянин за це дає гебреєві такого політичника, що той із прокизлиним криком падає додолу. Прибігас дозорець і б'є їх обох киями:

... А прокидайтеся! [ним]

Ані заснеш, ані спочинеш з [ним]

Тепер іди обидва на роботу раніше від усіх! Це нам за [кару]

Єгиптянин звертається до гебрея:

Ты, слухай мо, не гнівайся на [мене]

Воно, я знаю, не годиться [битися]

але скільки серце. Я ж забув, що ми ж такі товариші з тобою, бо масмо ж ми сільняні дім [роботи]

Ты вже прости!

Гебрей пошурує:

Нічого так! Гебрей! [раб]

Я мушу знати, що я тут раб [неволь]

що він мені чужий цей край [неволь]

що тут мені товаришів нема...

Вони розходяться. Для одного Єгипет — тільки дім роботи, для другого — край справжньої неволі, де він — раб раба.

Хлоп'яче не асно, що Леся Українка, мовляючи про спільну і думку єгиптянина і гебрея, думала про Україну, поневолену Москвою, що в її московських робітниках, хоча й поведених царським режимом, все ж знаходиться в ліпшому становищі, ніж український робітник, що навіть молитися своєму, молитися в ідеї, не маючи ніякого про те, щоб тією молитвою зчитався з розвідкою своєї рідної української культури? А знаходиться в управлінні вільному становищі, московські робітники та інтелігенція, як і вільні єгиптяни, мають тільки розуміння, а не хотіли розуміти, даючи їм такого становища українських робітників та інтелігенції (за нашою вже про релігії), хоча й знала їх „українська“ але й не заважала, коли відбула революцію, виступила проти них із зброєю в руках, відвоювала для них те, що було, поведеним під є, за „диктаторою пролетаріату“! І вільно тільки про віну реалізу, українці — про зручність морі народів

Леся Українка, пишучи про Єгипет, думала про Москву, Московський народний диктатор не звернувся на це уваги, і поему „В дому роботи, в краю неволі“ відповідає вона ж таки 1906 року в „Корі Громи“! Але перш ніж червоні можновладці це так легко Єгипетом замінити очі. Знає істина, що вільно! Тим то поему „В дому роботи, в краю неволі“ не дозволено включити в збірку, зайнявши творів Леся Українки в Києві, „на нашій, на своїй землі“, як писав колись Т. Шевченко.

Він із задоволенням починає розповідати гебреєві, як би він творчо працював, коли б був вільним:

Я будував би храми по списку, а б являвся нові емблеми для богів, а колоніади зовсім би не тасмачим порядком [стваня]

... А знаєш, а б ховав у [пригадав]

скажу тобі по-правді, не царів, а всіх, що добрі для роботи... Задля того прийшов б [правда]

Він із задоволенням починає розповідати гебреєві, як би він творчо працював, коли б був вільним:

Я будував би храми по списку, а б являвся нові емблеми для богів, а колоніади зовсім би не тасмачим порядком [стваня]

... А знаєш, а б ховав у [пригадав]

скажу тобі по-правді, не царів, а всіх, що добрі для роботи... Задля того прийшов б [правда]

Він із задоволенням починає розповідати гебреєві, як би він творчо працював, коли б був вільним:

Я будував би храми по списку, а б являвся нові емблеми для богів, а колоніади зовсім би не тасмачим порядком [стваня]

Як і що студювати?

Я певний, що німало батьків ставити собі таке питання, і тому хочу порадити тут кілька справ, які для них можуть бути цікаві.

Молодим людям треба вчитися так багато, як тільки їм на це дозволяють їхні здібності. Не асо ми даємо собі справу з того, які великі зміни зайшли в структурі народногосподарства Америки після другої світової війни, як змінився ринок праці. Тепер в американській економіці для людей без мілкового вишколу місця немає. Машини вже їх витіснили з фабрик, а тепер починають витіснити з „офісів“.

Минулого року міністерство праці опублікувало дані про ринок праці у 1970-му році. Передбачається, що коли кількість усіх робітників зросте від 1960-го до 1970-го року на 20 відсотків, тоді попит на людей без мілкової спеціальності залишиться такий самий.

Аналізуючи цифри про безробіття, можна зауважити, що серед молодих людей безробітних без середньої освіти являється більше, як серед тих, що середню школу скінчили. Крім цього чимраз тяжче дістати працю людям в середньому віці, якщо вони ніякої кваліфікації не мають. І тому всі без вишколу молоді люди повинні мати приватні середню освіту, а здібніші повинні за всяку ціну йти до коледжу.

Коли ж мова про вищі студії, тоді на батьках лежить дуже велика відповідальність, і вони можуть своїм дітям багато допомогти, проминаючи від думки молодого віку. Очевидно, тут немає мови про те, щоб сини чи донці допомогли розв'язати якусь математичну задачу. Вельднішим є навчати дітей самостійно працювати, абувати в них бажання чогось досягнути і активію цікавитися їхніми проблемами та питаннями. Зайнявши їх батьків наукою дітей важливо, зокрема, тому, що в Америці все це є досить багато середніх шкіл, де можна „брати“ такі курси, як модерні танки, дбання про чистот
